

Вълча поляна – Гер., от търг за ниви, 1898, 1907 г.

Вълчарника – 1. Б., С 2, горист дол, в който се въдели вълци; 2. Бин., СИ 2, остър връх, на който са виждали вълци.

Вълчаста поляна – Глш. СЗ 2.

Вълчата ўлица – Сл., СИ 2, скалист овраг на Сините камъни, начало на дола *Ешек осурлан* (СРТ).

Вълчев кòраб – Тв., С 10, планинска седловина. Метафорично – прилича на *кораб*. Според предание – свърталище на вълци, а според друго предание тук е отсядал *Вълчан войвода*.

Вълчи драки – Др., СЗ 6,5.

Вълчи камък – Сл., СИ 8, скалист връх. ДИ: *Кўрткай*.

Вълчи могили – 1. Др., СИ 2,5; 2. Глш., от запис 1984 г.

Вълчите дўпки – Стр., ЮИ 2,5.

Вълчите поляни – Гер., С 1,5, някога поляни в дъбова гора, по-късно ниви (СРТ).

Вълчи трап – Кр.

Вълчия габър – Кал., С 1, възвишение с габърова гора, в която се въдели вълци (СРТ).

Вълчова могила – 1. Др., С 2,5, могила в лозята, край която минавали вълци (СРТ); 2. Коз, СЗ 4,5, планинско възвишение.

Вълвовото – Др., СЗ 7, изворче.

Вълвовата пръст – Чок., З 2.

върба – вид дърво, което расте край реки и водоеми. *Ванигèневите ~, Герèнска~, До ~, Жèлтите ~, Зàвковите ~, Кòндевите ~, Под ~, Слàвова ~, Стàверева ~, Сьбйна, Сува̀шка ~.*

Върбалàка – Стр., ЮИ 1, местност край Тунджа, обрасла с върби (ДАД).

Върбàнова кория – Гав., ЮИ 3, горичка до р. Тунджа

Върбàнова мешà – Г.Ал., СИ 2, гориста местност с дъбове (меши). От ЛИ.

Върбàнова чушмà – Ст. с., от рум. вл.

Върбàнов клàденец – Ич., З 2, кладенец до ниви (СРТ).

Върбàта – 1. Б., СИ, извор, в миналото сред върбова гора, по-късно ниви (ГХХ); 2. Ич., ЮЗ, няколко върби в Малкия джендем; 3. Пан., от съд. док. 1903 г.; 4. Сам., голяма върба до нива. ДИ *Върбàта*; 5. Сл., СЗ 8, извор до върби на Бармук баир; 6. Ст. с. ЮИ 0,5, нива с голяма *върба* – на Димитър Станев (ДАД); 7. Чин., Ю, равно, пасбище до р. Тунджа (ВИП).

Върбите – 1. Чин., от съд. док.; 2. Глш., от запис 1984 г.

Върбица – Сот., ЮИ 1,5, дол с върби, сега залесен с бор (СРТ).

Върбйчката – М.Ч., ЮИ 2.

Върбйщето – Др., СИ.

Върбова кория – Гав., ЮЗ, равно, край р. Тунджа.

Вървище – 1. Г. Ал., СИ; 2. Зл. в., Ю. Просека, необработваема земя, която се използва за изкарване на добитъка на паша